

Tilstedeværelsen af den Interesse, som Sagsøgeren opgiver, dels den, at i Reglen Ingen, uden at en virkelig Interesse er tilstede, vil paatage sig den med et Søgemaal forbundne Uleilighed, og endelig bevise den, der optræder som Sagsøger, i Virkeligheden det Offentlige en Tjeneste ved at bidrage til, at det Charlataneri eller Bedrageri, som kan skjule sig i et Patent, affløres.

Til § 17.

Det vil formentlig findes i sin Orden, at det bringes til offentlig Kundskab, naar et Patent af en af de i § 15 nævnte særegne Grunde træder ud af Kraft, eller naar det i Henhold til § 14 erklæres ugyldigt. Medens det i Reglen vil være henvist til Domstolenes Afgjørelse, om et Patent er traadt ud af Kraft, ere dog de i § 15 Nr. 1 og 2 nævnte Grunde (nemlig Ikke-Bekjendtgjørelse af Patentets Udfærdigelse og Ikke-Erlægelse af den foreskrevne Kjendelse) af den Natur, at de maa kunne konstateres af Administrationen.

Til § 18.

Uagtet de Bestemmelser, som i Lovforslaget ere truffene, for at de udstedte Patenter kunne komme til almindeligt Kundskab, vil det derved selvfølger ingenlunde opnaas, at Patentet bliver bekjendt for Alle, og det vil derfor meget vel kunne ske, at Noget i fuldkommen god Tro foretager sig en Handling, hvorved Patenthaverens Ret krænkes. En saadan uforsættelig Retskrænkelse bør da ikke drage de samme Følger efter sig som den forsættelige, og det er derfor foreslaaet, at Bødestrafpen først skal indtræde, naar Paagjældende ikke kan bringe det til Sandsynlighed, at han har handlet i fuldkommen god Tro. Bevist maa i saa Henseende selvfølger føres af Paagjældende, der har Formodningen mod sig, men paa den anden Side kan der formentlig neppe fordres et fuldstændigt Bevis for hans

bona fides, da et saadant ordentligvis vilde være umuligt at tilvejebringe.

Til § 19.

Naar det her er foreslaaet, at i Gjen-tagelsestilsælde Bødestrafpen efter Omstændighederne skal kunne forhøies til det Dobbelte, maa det erindres, at de Indgreb, som maatte ske i Patenthaverens Rettigheder, ingenlunde altid ville gaa ud paa Forfærdigelsen af en Gjenstand, som er beskyttet ved Patent, men vel endog oftere ville bestaa i Benyttelsen af en patenteret Fremgangsmaade eller af patenterede Midler for at tilvejebringe en sædvanlig Handelsgjenstand. Denne sidste Art Indgreb kan det være Patenthaveren meget vanskeligt at godtgjøre, og det er derfor formentlig i sin Orden, at der gives strenge Straffebestemmelser mod den, som vedblivende lægger an paa at tilsnige sig Fordel ved slige Midler.

Til § 22.

Uagtet Udstedelsen af hvert enkelt Patent og dets senere mulige Fortabelse ifølge Lovforslagets §§ 11 og 17 bringes til almindeligt Kundskab, er det dog i sin Orden, at der af det Offentlige med visse Mellemrum meddeles en saadan samlet Oplysning om disse Forhold som i nærværende Paragraf foreslaaet. Bekjendtgjørelsen herom kan formentlig passende optages i Ministerialtildenden.

Til § 23.

Ved Siden af Bestemmelsen om, at den nye Lov ikke skal have tilbagevirkende Kraft har man fundet det billigt at indrømme den, der alt er i Besiddelse af et i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler udfærdiget Patent, Afgang til at komme ind under nærværende Lovs Forrifter, dog at den Eneret, han dels har nydt, dels vil komme til at nyde, i det Hele ikke kommer til at udstrække sig udover det i § 5 fastsatte Tidsrum. Hertil sigter Bestemmelsen i Paragrafens sidste Stykke.